

Forårssang til melodi nr. 31, René Giannini. Tekst: Allan E. Petersen, Furefolk

Duft af øl, en sang, som snor sine toner
Op mellem de fredfyldte træer -
Højt på en stub sidder jeg og forsoner
mig med det hele - med djævle især -
Alt glattes ud, når blot som´ren er nær.

*Vint´ren var hård, tanker var tunge -
Der´ langt ind til hjertet med vintertøj på!*

Nikkende blishøns, et egeren som hopper
Adræt mellem grene med halen som ror -
Tiden må godt gå i stå nu, jeg stopper
Uret, mobilen og tænker, jeg tror:
Alt er en guddom, som trives og gror!

*Vint´ren var hård, tanker var tunge -
Der´ langt ind til hjertet med vintertøj på!*

Alt føles godt nu, man svæver og tænker

At her er min sø ja, og her er min by -
Smid alle sorger og bryd alle lænker -
Verden er god, og min jord, den er ny -
Nu fik jeg lyst til at leve på ny.

*Vin´tren var hård, tanker var tunge –
Der´ langt ind til hjertet med vintertøj på!*

Smuk er min by, se alle vil hilse;
De nikker og spørg´ mig så fint hvo´n det går.
År som jeg tænkte, var sorte, forspildte
Ligger og lokker og griner og spår:
Varme og lykke og kærlighed, vår

*Vint´ren var hård, tanker var tunge –
Der´ langt ind til hjertet med vintertøj på!*

Jo da, jeg ved godt, man vågner i morgen,
Og spejlet er plettet - og slet ikke pænt -
Krig, vold og klima er stemmer i sorgen -
Husker det – lover, helt optændt og spændt
Nu vil det mørke til lys blive vendt!

*Vint´ren var hård, tanker var tunge –
Der´ langt ind til hjertet med vintertøj på!*

